

Presentació

El VI Congrés d'Ex-libris, celebrat a Barcelona del 3 al 6 de juliol de 1958, fou important i innovador per molts conceptes.

Després d'una pausada, constant i eficaç labor d'anys, el grupet de bibliòfils que es reunien a la rebotiga d'un llibreter de Barcelona aconseguí que aquesta ciutat fos nominada a ser la seu d'un dels congressos internacionals que anualment se celebraven a Europa. La presència de Pepita Pallé, de família benestant i benpensant exiliada durant la Guerra Civil, fou decisiva per a les aspiracions d'aquell modest grupet: ella era la clau que obria portes oficials i desencallava autoritzacions governatives, precisament en un moment en què el règim intentava sortir de l'autisme internacional en què s'havia instal·lat; era també ella la que establia contactes internacionals parlant les seves llengües.

Des del primer moment volien un congrés diferent: s'hi havien de debatre temes d'interès exlibrístic i prendre-s'hi decisions acatades per tothom; Gianni Mantero n'esdevingué el guia i valedor. Triaren dos temes: el problema de les equivalències en els bescanvis exlibrístics i el problema expressiu de designació de tècniques (que tenien nom diferent en cada idioma). Mantero fou el ponent del primer tema, i el segon fou encarregat a Jaume Pla, que ideà un sistema de base decimal, amb lletres i números. La proposta presentada per Pla fou enviada a les principals associacions d'exlibristes; almenys sis hi respongueren i, llevat d'una, totes l'avalaren, amb diferents graus d'adhesió. Durant el Congrés foren aprovades totes dues ponències per unanimitat dels delegats de les associacions que hi assistien.

Paral·lelament, havien hagut de fer front a un altre escull, el cor de preguntes dels estrangers: «Espanya? Com s'hi arriba?», «Barcelona? On és Barcelona?». La propaganda, pertinent i atractiva, complí la comesa.

El congrés fou un èxit d'assistència, igual que el Concurs Internacional d'Ex-libris; l'organització fou impecable i els assistents foren obsequiats i afalagats per un públic que n'estava a tothora informat. Ells respongueren amb una gentilesa: batejar les sigles internacionals tot just aprovades amb el nom de la ciutat amfitriona: Sigles Barcelona.

Enmig de tanta eufòria, però, covava un recel, potser d'orgull patriòtic ferit, o de gelosia personal: primer intentaren boicotejar les Sigles; després, puntualment i aleatòriament, criticaven aspectes del Congrés. Transcorreguts trenta-vuit anys, el 1996, canviaren l'estratègia: passaren a enaltir aquelles denostrades sigles (encara vigents cinquanta anys després: al recent Congrés de Pequín, tot el material presentat les utilitzava), però les adjudicaren a un italià i a un francès. També aquí cal recuperar la memòria.

Programa

■ I Jornada: 5 de març de 2009, a les 18 h.

«El Congrés i les Sigles Barcelona» (taula rodona)

President: Dr. Francesc Fontbona i de Vallescar
Josep Maria Cadena i Catalan
Maria-Carme Illa i Munné
Joan Lluís de Yebra

■ II Jornada: 12 de març de 2009, a les 18 h.

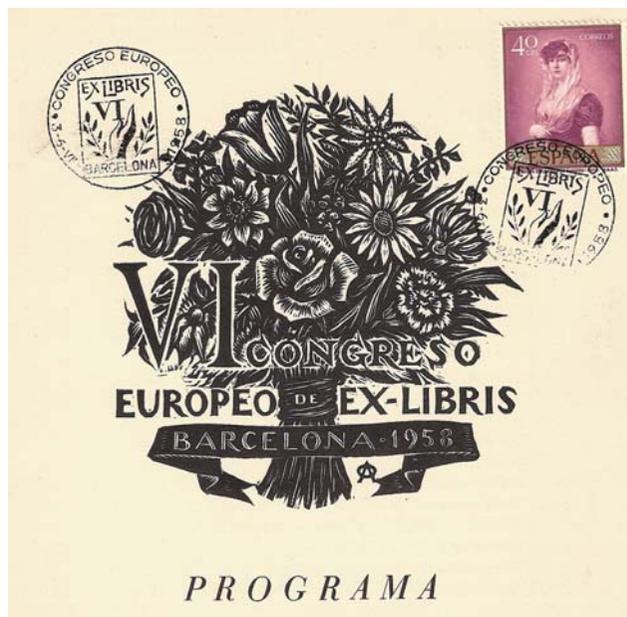
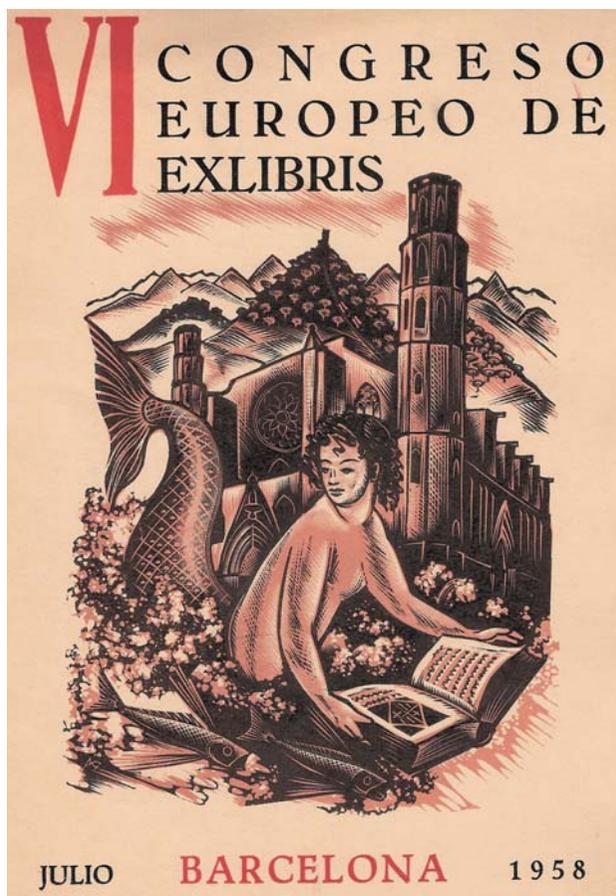
«Els artistes del Congrés» (taula rodona)

President: Dr. Francesc Xavier Puig Rovira
Teresa Costa Gramunt
Joan Roig i Montserrat
Núria Terradas i Boscà
Rosa Vives

■ III Jornada: 19 de març de 2009, a les 18 h.

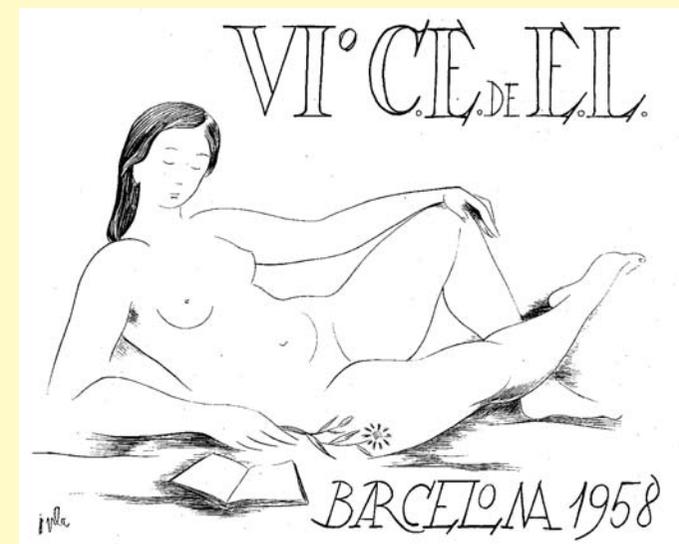
«El futur de l'exlibrisme» (taula rodona)

President: Marià Casas Hierro
Josep Manzano Arné
Víctor Oliva Pascuet
Pilar Vélez i Vicente
Marc Ignasi Corral

Jornades commemoratives
del 50è aniversari del

Congrés d'Ex-libris de Barcelona

Taules rodones
5, 12 i 19 de març de 2009

Institut d'Estudis Catalans
Sala Pi i Sunyer, 18 h
Carrer del Carme, 47

Organitzades per

Associació Catalana
d'Exlibristes